

fornødent Fald optage Forhør i Sagen, for at nærmere Oplysning om samme kan tilvejebringes.

Naar ellers en Undersøgelse ved militær Ret er fornøden, kan Krigsforhør ligeledes anordnes, om der end ikke er Anledning til at beordre Rettergang mod en bestemt Person.

Befalingsmændene for saadanne militære Afdelinger, som ere underlagte en anden paa Stedet værende Afdelings Jurisdiction eller Garnisonsjurisdictionen, have at henvende sig til den saaledes vedkommende Militærjurisdiction, for at faae fornødne Forhør optagne eller andre Rettergangshandlinger foretagne.

Befalingsmanden for en Troppedeel, der hører under en militær Jurisdiction, som ikke er paa Stedet, har, naar nogen af de ham underordnede Personer begaaer en Forbrydelse, angaaende hvilken en Undersøgelse uden Ophold er fornøden, at henvende sig til vedkommende Jurisdictionchef paa Stedet, hvis en saadan der findes, eller til den civile Dommer, for at Undersøgelsen kan blive anstillet i Medfør af §§ 18 og 47.

§ 66.

Krigsforhøret nedsættes i enhver Sag uden unødvendigt Ophold. Er Nogen bleven arresteret i Sagen, bør Undersøgelsen begynde inden 24 Timer efter Arrestens Iværksættelse, saafremt særegne Omstændigheder ikke ere til Hinder derfor.

§ 67.

I Befalingen, hvorved Krigsforhør nedsættes, angives, hvilke Personer der skulle indtræde i Retten, eller af hvilke Afdelinger Medlemmer skulle tages, Anledningen til, at Ret er anordnet, og efter Forholdets Besskaffenhed den eller de Personer, mod hvilke Sagen nærmest skal rettes. Ved samme Befaling bestemmes, naar den Befalingsmand, der udfæder samme, er paa det Sted, hvor Retten skal sæt-

tes, ordentligviis tillige Tiden og Stedet for Rettens Møde (§ 84). Befalingen og de til Sagen hørende Documenter meddeles snarest muligt Auditoren, for at han kan forberede til sig Undersøgelsen.

§ 68.

Ere Omstændigheder tilstede, som bevirke, at Nogen, der er beordret som Medlem i Krigsforhør eller Krigsret, ikke bør deeltage i Behandlingen eller Paakendelsen af den Sag, der skal foretages, bør han, hvis Saadant er ham bekendt, anmeldte det til den Befalingsmand, der har udnævnt ham, forinden Retten skal forsamles, eller, saafremt Tiden ikke tillader dette, i Retten.

Antager Auditoren, at Sagen ikke egner sig til Behandling ved den anordnede Ret, skal han, ligeledes om muligt inden Rettens Medlemmer skulle samles, gjøre Jurisdictionshøfen opmærksom derpaa.

§ 69.

De til Krigsmagten hørende Personer, som skulle møde ved militær Ret, beordres, forløvede Bærnepligtige dog undtagne, ordentligviis dertil af deres militære Foresatte. De kunne ikke fordrø noget vist Varsel. Staa de ikke ved den Afdeling, ved hvis Jurisdiction Sagen skal behandles, bevirkes deres Møde ved en Begjæring til deres Foresatte eller efter Omstændighederne til dem selv.

Udebliver nogen af dem, afgives Melding derom til vedkommende Foresatte, som have at drage Omsorg for, at han ikke ved oftere at udeblive forhaler Undersøgelsen.

Retten kan, hvor det findes gjørligt, foranledige saadanne til Landkrigsmagten hørende Personers øieblikkelige Møde, som ikke tidligere have kunnet tilsiges, eller som udeblive, og hvis Afhøring ikke kan opsættes uden at skade eller opholde Undersøgelsen.